

10 Ekim Cumartesi günü, Ankara'da barış mitingi için toplanan on binlerce vatandaşın ortasında patlatılan bombalar, savaş politikalarında ısrar edenlerin akıllarını başlarına getirecek midir? Hem sınır ötesi savaşa müdahil olmak, hem de ülkede savaş ortamının barışa dönüşmesini istemeyenleri, bir kez daha düşündürecek midir?

Suriye'deki savaşta ABD ile Rusya'nın silahları konuşurken Türkiye savaş veya barış politikalarından birini tercih etmekle karşı karşıyadır. Gelişmeler gösteriyor ki Türkiye halkının büyük bir bölümü barış isterken bir savaş lobisi de kolay kolay bu politikalarından vazgeçmeyecek.

Amerika'nın yelkenine binerek 15 gün sonra Şam'da Cuma namazını kılmak isteyenlerin ülkeyi yönettiği başkentte, gerici şiddet onlarca yurttaşın hayatına mal oluyor. Savaş'ta, Ankara'da yurttaşlarının güvenliğini sağlayamayanların bir başka ülkede güvenlik ve düzeni nasıl sağlayabileceği büyük bir sorudur. Suriye'de rejim muhaliflerini desteklemek için harcanan milyarlarca lira Türkiye'de barış ve refah için harcansaydı, Suriyeli göçmen sorunu da olmazdı. Osmanlılık hayallerine kapılınmasaydı, mezhepçilik güdülmeseydi komşularımızla Türkiye'nin arası bu kadar açılmayacaktı. Milletin dirliği ve düzeni başkanlık adı altında bir diktatörlük hevesine feda edilmeseydi Ankara'da ne böyle bir miting yapma ihtiyacı olurdu, ne de bu saldırı gerçekleşebilirdi.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra savunmasını Batı ittifaklarına teslim eden Türkiye'nin yöneticileri, hem müttefiklerinin Suriye'de kepaze olmaları, hem de kendi politikalarının sert bir kayaya çarpması sonucu ne yapacaklarını kara kara düşünüyor olmalı. Onların kullanılma süreleri bitmiştir. Asıl gözlerini açması gerekenler bizleriz. Halkız. Başka nedenlerle de olsa onları kılavuz edinenler bu kez de başarırsa başımız uzun süre daha beladan kurtulamayacak demektir.

Türkiye halkı olarak Suriye'deki savaşın ve ülkemizdeki iç savaşın bizi sürüklediği kargaşadan ve tehlikelerden korunmak için yapmamız gereken, savaş politikalarında ısrar eden bir yanı açıkta, bir yanı karanlıkta bulunan odakların iktidarına son vermektir. Yaşadığımız acı deneyleri fırsat bilerek ülkemizin bağımsızlığını güvence altına almalıyız. Orduyu ve polisi Amerikan çıkarları ve diktatörlük hevesleri için harcamanın büyük bir vebali olacaktır.

Dış ilişkiler açısından: Türkiye savunmasını hiçbir emperyalist devlete ve bloka emanet edemez. Türkiye'nin hiçbir ülkenin toprağında ve servetlerinde gözü olamaz. Kendi ülkesinin bağımsızlığını ve birliğini hedeflemeyen hiçbir savaştan kazançlı çıkamaz. Hiç vakit geçirmeden "Dünyada barış" politikalarını dönülmelidir. Dünyada barışı sağlamak için de hiçbir devlete ve halka düşmanlık beslemeyen ve bütün ülkelerle eşit ilişkiler kuran politika acilen hayata geçirilmelidir.

İç politika açısından: Yurttaki barışın sağlanması için milliyet ve mezhep kavgasına son verecek eşit yurttaşlık ilkesine dayanan sağlam bir demokrasiyi acilen gerçekleştirmek şarttır.

Bir kez daha görüldü ki, barışı savunmak kolay değildir. Büyük riskleri göze almak demektir.

ANKARA'DAKİ KATLİAM SON UYARIDIR

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Pazartesi, 12 Ekim 2015 07:42 -

Ancak bu zorlukları ve tehlikeleri göze almadan aydınlık bir sabaha ulaşmak da kolay değildir.
Görev biz milyonlarca barışsevere düşüyor. *(10 Ekim 2015, 12.55)*